

Kırlangıçların Dansı (Deneme)

Biol Yiğit tarafından yazıldı.

Perşembe, 06 Ekim 2011 19:34 - Son Güncelleme Pazar, 06 Kasım 2011 01:34

zamanlarda büyük gezi tekneleri olmadığı için aynı tekneler yıkanıp temizlenir ,üzerlerine gölgelik amaçlı kaput bezi gerilerek günün diğer kalan kısmında yerli ve yabancı turistleri falezlerden denize dökülen irili ufaklı şelaleleri, ilginç mağaraları ve doğa harikası memleketimi denizden gösterip tanıtmak amaçlı tekne turu için hazırlarlardı.

Orada bulunan insanlar, şahsen veya ismen tanıımıyordum ama dikkatimi çeken bir kişi vardı; yaşadığı yılların ağır yükü belini bükmesine rağmen kolundaki sepetini her zaman taşıyan, herkes tarafından sevilen, hürmet edilen küçük büyük demeden herkesin hatırını soran engin tecrübelerini bilgiye dönüştürmüş ve bunları bıkip usanmadan çevresindeki insanlara anlatan iyilik timsali bu adam; yöre insanlarının "Kaptan" veya "Ekizlerin Mustafa" diye bahsettikleri Mustafa amcaydı.

Ve yine her zaman ki gibi ütülü bembeyaz kaptan üniformasıyla etrafa selam yağdırarak göründü Mustafa amca.

O'nun dikkat çeken bir özelliği daha vardı. Kuşlar..!

Selam sabah, hal hatır faslının ardından teknelere yönelir birbirine bağlı kayıkları atlaya, atlaya en önde bulunan teknesine ulaşır ve sepetindeki kuşyemini çıkarıp sohbetine kuşlarla devam ederdi. Onlarında hatırlarını sorar; Sanki çocuklarını çağırır gibi" gelin yavrularım, gelin kuzularım" Bu sevgi dolu sözler üzerine; şapkasının üzerine, omzuna teknede adım atacak yer kalmayacak şekilde üşüşürler, her biri elinden yemeye çalışırlar sanki üniformasına saygı duyar gibi kirletmemeye özen gösterirlerdi.

Görölmeye değer bu tabloya hayran kalmıştım. Yıllar sonra bile her aklıma gelişte bu manzarayı hatırlamakla kalmaz adeta tekrar görürüm.

Asıl etkilendiğim; hayran kalmanın dışında doğada kendi hallerine özgürce yaşayan bu sevimli hayvanlara çocukluktan kalma sevginin oluşmasına sebep oluşuydu. O gün bugündür zaman, zaman en azından balkonumun köşesine ekmek kırıntıları koyarak onları beslemeye çalıştım. Hatta kızım küçüktü o zamanlar; beni dikkatle izlemiş olacak ki o da minicik elleriyle ekmek ufalar sonrada kuşlar gelsin diye başında bekler; beklerken de çoğunlukla kırıntılarını kendisi yedi.

Kırlangıçların Dansı (Deneme)

Biol Yigit tarafından yazıldı.

Perşembe, 06 Ekim 2011 19:34 - Son Güncelleme Pazar, 06 Kasım 2011 01:34

Önceleri fırsat buldukça bu işlemi yapardım tabi **kaptan** gibi samimiyet kuramamıştım onlarla. Ama hastalandıktan sonra daha çok imkan buldum.

Her sabah apartmanın terasına koyduğum iki ayrı kabın birine su diğerine rahatlıkla yiyecekleri veya yuvalarına taşıyabilecekleri şekilde küçük, küçük parçacıklar halinde doğrarım. Ve asla yiyemediğim kuru ve küflü olanları değil kendi taze ekmeğimi paylaşıyorum onlarla; bu da beni daha çok mutlu ediyor.

Bir sürü Serçelerden, Kumru da dediğimiz gri Güvercinlerden, kırlangıçlardan daha da ilginç kargalardan oluşan kanatlı arkadaşlarım olmuştu.

Yemek saatlerini geciktirince serçeler ve güvercinler terasın bir hemen altındaki balkonuma konarlar tabaklarının boş olduğunu anlatırcasına bıcır, bıcır öterek dikkatimi çekerler sonrada havalanıp tekrar terasa konarlar.

Öylesine alışmışlardı ki karnını doyuran kırlangıçlar balkonumun etrafında taklalar atıp adeta dans edası ile uçarlar, serçeler ise cıvı, cıvı ötüşleriyle sanki şarkı söyleyerek teşekkürlerini ifade ederek görülmeye değer manzara oluştururlar.

Yeri geldiğinde bazı insanlar için" Kuş beyinli" gibi ifade kullanılır; Edindiğim bu güzel arkadaşlıktan sonra aslında bu sevimli kanatlılara hakaret edildiğini düşünmeye başladım. Zira yıllardır ekmeğimi, soframı ve cebimdeki harçlığımı hatta duygularımı paylaştığım insanlar alacaklarını aldıktan sonra bırakın bir kuru teşekkür etmeyi, kullanmışlığı maharet sayıp ve başarı sevinciyle çıkıp gittiler hayatımdan.

KIRLANGIÇ KADAR OLAMADILAR.

Kırlangıçların Dansı (Deneme)

Birol Yiğit tarafından yazıldı.

Perşembe, 06 Ekim 2011 19:34 - Son Güncelleme Pazar, 06 Kasım 2011 01:34

